

עטרת שלום

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת בלק

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד, עש"ק פרשת בלק
י"א תמוז תש"פ – שנה י"א גליון תקס"ז

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

ירושלים	הרה"ג מוצ"ש ר"ת	מוצ"ש	ר"ת
7:13	8:31	9:06	
7:28	8:33	9:03	בני ברק
8:12	9:29	9:41	ניו יורק
8:28	9:45	9:57	מונטריאל

נא לשמור על קדושת הגליון

הנה יש לדקדק במקראות הללו טובא, א' שלכאורה נראה כתרתי דסתרי אהרדי, שבתחילה אמר שסיבת יראת מואב מפני בני ישראל מחמת את כל אשר עשה ישראל, היינו שנצחו מלחמת סיחון ועוג שלא כדרך הטבע וכפירוש רש"י, ואחר כך אמר 'כי רב הוא' תולה סיבת יראת מואב מחמת ריבוי העם. ב', שבתחילה אמר זירא בלק ואח"כ אמר זיגר מואב ולא זיגר בלק. ג', אמרו 'עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו' מה זה לשון 'הקהל' הוה ליה למימר ישראל או העם מה הקהל. ד', למה אמר דוקא הלשון 'בלחך השור את ירק השדה'.

אלא הנראה לומר שזה ידוע ממרן האריז"ל (שער הכוונות דרושי הפסח ד"א, פע"ח שער חג המצות פ"א) שכל סיבת ירדתן של ישראל בגלות מצרים, היתה כדי לתקן את הניצוצין שנפלו באותן ק"ל שנים שפירש אדה"ר מאשתו עד שלא נולד שנת (עירובין יח:), שדור של שעבוד מצרים היו מאותם הניצוצות שהוציא אדה"ר באותם ק"ל שנים ע"ש. וע"י שיתקנו שרשם, יוכלו לקבל את התורה, וליכנס לארץ ישראל.

ועוד מבואר ממרן האריז"ל בלקומי תורה בפרשה זו"ל: ולכן בלק לא היה לו סוד הפה רק סוד הידים, לכן זקסמייס בידם' כתיב, ולכן כשראה שלא הועיל דבריו אלו עם בלעם לכן זיספוק כפיו, והבן זה, כי דאג שאין לו רק כח מן הכפות הסתומים, אך בלעם כחו בפיו מן הבל הפה. כמבואר בזה"ק (ח"ג קצנ:): בלעם חיליה ותוקפיה הוה בפומיה ועיניה, בלק חיליה ותוקפיה הוה בעוברא דידיו.

ועוד מבואר שם על מה שאמרו חז"ל (במ"ד יד לד) ולא קם עוד נביא כמושה וכו' אבל באומות העולם קם, ומנו בלעם. הענין הוא כמו שמשוה מן הדעת העליון, כן הוא בלעם ממש, לכן היה אומר זיודע דעת עליון, כי לפי ששורשו משם, לכן היה יודע דעת עליון, ושניהם היו משורש הבל עי"ש. וזהו אמרו זירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי' היינו שאע"פ שמבואר בחז"ל (במ"ד כ יח) שבלק היה בעל קסמים ובעל נחש יותר מבלעם. אבל בגלל שראה בלק שבני ישראל כבר תיקנו את אלו הניצוצות מאדה"ר מבחינת 'עשה' מעשה, וגם 'לאמרי' בחינת דיבור, ורק נשאר להם לתקן בחינת מחשבה, שהוא התיקון לניצוצות של אדה"ר מהק"ל שנים שפירש מאשתו, וע"י זה יהיה לבני ישראל גאולה ליכנס לארץ ישראל, וזה רצה לקלקל אבל לא היה בכוחו, כי הרי שורשו מבחינת עשייה כמו שאמרנו לעיל, ולכן קרא לבלעם שהוא בחינת דעת בחינת מחשבה, ולכן היה בכוחו לקלקל לבני ישראל מלתקן בחינת מחשבה.

וזוה מה שהוסיף התורה לומר זיגר מואב' כי מואב נומריקון מ"ו א"ב, היינו כי מילוי שם ע"ב שהוא בחינת חכמה בגי' מ"ו, וגם א"ב הוא בחכמה (עיין לקו"ת דברים), שבלק פחד שמה בני ישראל יתקנו ג"כ בחינת מחשבה. 'מפני העם מאד' מא"ד בגי' שם מ"ה שהוא שם התיקון. וזה אמרו

זיגר מואב מואב מפני מאד פי רב הוא זיקץ מואב מפני בני ישראל. זיגר מואב אל זקני מדון עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו בלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא (כב ב-ד).

זיגר מואב מואב מפני בני ישראל רצה להשתדל שלא יהיה הקץ הגאולה. וזהו אמרו זיעתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו בדוקא לשון 'הקהל' לרמוז שבני ישראל יקהלו ויקבצו כל הניצוצין, ואז לא יהיה להם אחיזה בהם.

ולכן אמר 'בלחך השור' כי מבואר בפע"ח (שער עולם העשיה פ"ד) ש"א פעם שם מ"ה עם י"א הכוללים בגי' שו"ר. היינו שהם יתקנו את י"א בחינות שצריכים לתקן כמבואר בארוכה בעץ-חיים (שער שבירת הכלים פ"ב) עי"ש. את ירק השדה יר"ק הוא אותיות קר"י, שבני ישראל היו צריכים לתקן, ובלק רצה למנוע מהם. וגם ירק בגי' ש"י בחינת שי עולמות, שהוא השכר לשומר ומתקן את הניצוצ"ק כידוע (פע"ח קר"ש על הכמה פ"א).

ובאמת רואים בסוף הפרשה, שהצליח בלעם ע"י עצתו לקלקל בחינת המחשבה, כמו שכתוב זיחל העם לזנות אל בנות מואב' (כה א), ולכך בא פנחס לתקן בחזרה בחינת מחשבה, ולכן כתוב אצל פנחס 'הנני נתן לזאת בריתי שלום' (שם יב) כתיב 'שלום' בוא"ו קטיעא, שהוא יו"ד בחינת מחשבה, שתיקנו ע"י 'שקנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל'.

רעוא דרעיון תשס"א לפ"ק

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

**וַיְרֵא בְּלֶקֶךְ בֶּן צְפוּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
לְיִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרֵי (כב ט).**

'צפור' מלא ואו. עיין זוהר (ח"ג קפד:), בן צפור ממש, שהיה עושה מכשפות בצפור להמשיך לו ידועה, כי יש צפור בקדושה, שסודו ש"ע נהורין דעת דמשה עין החיים כידוע. ויש נגדו צפור בקליפה, מוחין דקליפה הארה של טעות קליפות נגה, וסובר שאין כמותו בעולם, כמו שאמר רבינו אלימלך הקדוש כי לא הכל מה שמאיר יש לו שוין, כי יש עין נרקב ומאיר באישון לילה ואינו שוה כלום. ומוסר גדול יש בזה, כי לפעמים יש הארה של טעות, והסימן, שתופס גאון וסובר שאין כמותו בכל העולם קליפות נגה, והו' 'ירא בלק בן צפור' מספר כ"א פעם הב"ל, והן הבלים דקליפה הבל המה.

'היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

**וַיְרֵא בְּלֶקֶךְ בֶּן צְפוּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
לְאֱמֹרֵי. וַיִּגְדַּר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֲדָם בִּי רַב
הוּא וַיִּקְיץ מוֹאֵב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (כב ג-ג)**

אפשר לומר בדרך רמו שאיחא באור החיים הקדוש כפרשה זו, שבלק בן צפור היה מקורו ממקום הטומאה יותר מבלעם, שהיה מכשף גדול ונורא, ע"י הצפור שהיה מגיד לו, וזה 'בן צפור' עד כאן מהאור החיים, ומקורו מהוהר הקדוש (ח"ג קפד:). וזה איתא שהתורה נקראת 'אחות' כדאיתא בגמרא סנהדרין (דף ה:) אמור לחכמה אחתי את (משלי ז ד). וזה אמר הפסוק 'ירא בלק בן צפור' שהוא היה מקור הטומאה 'את כל אשר עשה ישראל' שבני ישראל מהפכים את הטומאה להקדושה ע"י 'לאמור' שהוא התורה כמ"ש 'אמור לחכמה' כנ"ל, כמו שאומרים חז"ל (סוכה נב:) אם פגע כך מנוול זה משכחו לבית המדרש, ועובדים את הבורא בשני יצרים כמ"ש חז"ל (ברכות נד.) בכל לבבך בשני יצריך ביצר טוב וביצר הרע. וע"י שיתבער הטומאה מן הארץ, יהיה הגאולה העתידה שאנו מחכים בכל יום, ולזה 'יגדר מואב מפני העם מאד כי רב הוא', שכח תורתם רב הוא. השם יתברך יעזור לנו שיהיה הגאולה בקרוב בב"א ויקויים כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ.

'מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא

לֹא הָבִיט אֶזְרוֹן בִּיעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל

הו"ה אֱלֹהֵינוּ עֲמוֹ וְתַרְוַעַת מְלֶכֶךְ בּוֹ (כג כא). והנה ידוע דאי אפשר להיות נזהר מבעם, עד אשר ישם אדם אל לבו גודל שפלותו שהוא כלא ממש, אוי לא יפקיד על שום דבר, כאשר כתבו כל ספרי מוסר (שערי קדושה ח"א ש"ב) שכעס הוא מענפי גאון, לזה דרשו רבותינו במסכת ר"ה (דף יז.) 'ועובר על פשע לשארית נחלתו' דאין הקב"ה מוחל עוונות אלא למי ששמים עצמו כשיריים. כלומר ששמים עצמו למנה ולא, ועי"ז בוראי נזהר מבעם ומהקפדה, כמו בן מעורר מדה זו לעילא שהקב"ה אינו כועס עליו. והו' ג"כ כוונת הכתוב שנאמר 'לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו' שג"כ מכוון לדברינו הנ"ל, שמתו 'לא הביט' אם הם 'ותרועת מלך' כלומר אהבה ואחרו ורעות אשר צוה המלך הקב"ה הוא 'בו' שאוהבים זה לזה, ואזי 'לא הביט און ביעקב' והכל ממעם הנ"ל.

'זכרון דברים' מרבינו אלכסנדר סענדר מקאמרנא

**לֹא הָבִיט אֶזְרוֹן בִּיעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל
הו"ה אֱלֹהֵינוּ עֲמוֹ וְתַרְוַעַת מְלֶכֶךְ בּוֹ (כג כא).**

רצה לומר שהקב"ה מלמד לראשי הדור, היאך צריכים לבקש רחמים על ישראל, תמיד בכל עת ורגע. לזה אמר בתחלה 'הנה ברך לקחתו' כלומר ודאי צריך ראש הדור לידע שמה שהוא ראש ישראל, ולקחו אותו להיות ראש הדור, הוא רק כדי לברך את ישראל בכל עת, כדי שלא ישלמו בהם שום מקטרג, כדאיתא בוהר (ח"ב כ: וכו'). 'וברך' מה שאני מברך את ישראל, צריך לראות ש'ולא אשיבנה' הברכות ח"ו, אלא דייקא כל מה שהוא מברך לישראל, יהיה מקובל ומרצה לפני הקב"ה, לחול על ישראל. וא"ת היאך ובאזיה כח אני יכול לומר דייקא 'וברך ולא אשיבנה' כנ"ל, אלא ודאי בבקשה אני ממלך מלכי המלכים הקב"ה, ש'לא הביט און ביעקב' כפשוטו, עם בני ישראל המכונה בשם 'יעקב', שיעקב הוא הקמן (עמוס ז ב). 'ולא ראה' הקב"ה, 'עמל בישראל' אלא דייקא 'הו"ה אלהיו עמו' אתו כלומר אליו, או בודאי כשהקב"ה אינו מסתלק מהם, או 'ותרועת מלך' יראה עלאה, בפהר גדול לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, 'בו' בישראל והבן.

'בן בית' מרבינו אליעזר צני מקאמרנא

עטרת חכמים

עינונים וביאורים מרבתינו זי"ע

**וַיִּפְתַּח הו"ה אֶת פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מַה
עָשִׂיתִי לָךְ כִּי הִפִּיתִנִי זֶה שְׁלֹשׁ יָמִים (כב כח).**

בלעם הרשע כיון שטימא עצמו בכל מיני טומאות, היה כבהמה, ולא היה בבחינות מדבר כלל, אלא הרבור היה על ידי שורש הקדושה שלו, וישם יהוה דבר בפי בלעם' בשורש הקדושה שלו, והוא לא היה אלא מעבר בעלמא, על כן הראה הקב"ה גם ופלא באתון שלו שדבר, ולכאורה גם ופלא כזה היה ללא דבר, אלא להראות לכל שבלעם הוא בהמה ממש כאתון שלו, ודבר יהוה בפיו אינו אלא על ידי שורשו, והוא הרשע אינו אלא מעבר בעלמא, ולא בא אליו הנבואה מצד זכות מעשיו והשגתו, אלא הוא כבהמה בעלמא, שור בן יומו קרוי שור (ב"ק סה:), ומה ששיג אח"כ הוא עצמו מה ששיגו בן יומו, כן בלעם נולד בן יומו [ברעת עליון דקליפה בבחינת יחידה דקליפה], ככח ששיג כמו משיח [בקדושה], ונשאר לו מעט רושם מזה כמו שור בן יומו קרוי שור.

והשם יתברך יותר גם ופלא עשה, מה שדבר הרשע הזה נבואה על משיח ועל גאולת ישראל, ממה שהאתון כהמה דבר דברים, והרי הרשע הזה שוה אליו בהמה ממש, וכיון שנולד בשורש גדול על כן דבר הנבואה על משיח, כי כן הוא שורשו שנולד בו, משא"כ משה רבינו שהשיג על ידי עוצם קדושתו וטהרתו, וכל מה שדבר נבואות היה על ידי השגתו הקדושה, וכיון שירד ממדרגתו על ידי ערב רב, ולא השיג בזכות קדושתו בחינת 'יחידה' ששיג משיח, על כן לא היה יכול להתנבאות על משיח, והוצרך סיבת כל הסיבת לגלגל שיבוא הרשע הזה שיש לו שורש של משיח, ויתנבא כבהמה בעלמא שמדברת דברים, וכמו האתון שלו, שכן כח רוחני שלו דבר בו ברצון הבורא, אבל הוא אין לו ולא בו שום ענין דבור, כן בלעם הרשע שוה אל האתון ממש, דוק בענין נפלא הזה ויונעם לך.

ולזה אמר לו בלק הרשע 'ברח לך אל מקומך' שיחזרו ויתעלם אל שורשו ומקומו כבהמה בעלמא, שבהמה במה שנולד בזה ימות, ואינו יכול לעלות על ידי השגה. והו' 'ברח לך אל מקומך' שורשך בקדושה ישרא, אבל אתה ונפשך ממש תאבד, כי אתה כבהמה בעלמא שאין לו השארות הנפש לזכות ולחיים אמיתים, אבל יהיה נפשך נידון בגיהנם לדור דור.

'היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

כִּי מֵרֵאשִׁי צִרִים אֶרְאֶנּוּ וּמִגְּבֻעוֹת אֲשֶׁרֵנּוּ הֵן עַם לְבָדֵד יִשְׂכֵן וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב (כג ט).

כפירוד, זה על גב זה, בבחינת רשות הרבים כדאיתא בע"ח (שער המלכים ובשער שבירת הכלים) ע"ש. אבל כשראה בלעם אז היו כל הששה קצוות בבחינת אחדות, אחד יחיד ומיוחד, בבחינת רשות היחיד, כדאיתא בע"ח (שער המלכים פ"ח) ע"ש. והו' הן עם לבדד ישכון בבחינת רשות היחיד. ובגוים לא יתחשב הוא כנגד מלכות שמים, כשהוא בעת התיקון, או הוא באחדות אחד עם ת"ת, לזה גוים החיצונים אינם יכולים להתאחד שם, כדאיתא בע"ח (שער הירח) ע"ש, והו' ובגוים לא יתחשב והבן.

'בן בית' ח"א דף טו מרבינו אליעזר צני מקאמרנא

לבוש דקדושה, כנודע (שער המצות יז) ששק הוא לבוש דקליפה, ובר הוא לבוש דקדושה. אבל בגוים לא יתחשב שאל תאמר שנשמות ישראל ונשמות גוים באים מהקדושה, כי להם אין שום חלק בקדושה כנודע והבן. וזהו כי הוא כתר עליון. מראש צורים הוא מדת החכמה, 'ראשית חכמה'. אראנו כי שם ביסוד אבא הוא אור קדמאה, שאדם מביט בו מסוף העולם ועד סופו כנודע (שער המצות הרוש העמידה דף ב.) ומגבעות הוא אמא עלאה, בינה, ששם דינים מתערין מינה. וזהו אשורנו שהוא ה' גבורות מנצפ"ך, כנודע מזהר חדש שיר השירים ע"ש.

הן עם שהם קצות הנקראים קודם התיקון בבחינת

ר"ל כתיב 'ראשית חכמה יראת ה' (תהלים קיא ז). מי הם יראת ה', ישראל הקדושים הם יראים תמיד מהקב"ה יראה עלאה, לזה אמר כי מראש כשמסתכל בראשית ושורש של ישראל, הם כולם יראים יראת ה', וזאת אני רואה מראש צורים ושורש של כל נשמות ישראל הנחצבים משם, והוא במדת החכמה, אבא, כביכול. ומגבעות אשורנו ר"ל מגבעות הוא אמא עלאה ששם נכנסים כל הנשמות ישראל, ואימא דינין מתערין מינה, ולישראל בניה כביכול מאשרות הדינים מהם, שלא יוכל לחול עליהם שום דין בעולם.

ועוד שהעם הזה ישראל הקדושים לבדד ישכון שהוא

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

אמרות טהרות מרבוה"ק על הרה"ק רבינו צבי הירש ב"ר יצחק אייזיק זי"ע"א מזידיטשוב 'צבי לצדיק' י"א תמוז תקצ"א

(תקצ"א) סיים חיבורו בשלשה קדושות, ובשבת נחלה, וניגנו בליל רביעי י"א תמוז. ועמדתי אצלו בעת ההוא, ואמרתי כמה תשבחות, והיה מורי דודי מלהיט ומאיר, וכל הבית היה מלא אור, ונשמות, וברעו עלאה אסתלק, לרעו דלעילא, קדוש קדוש קדוש.

זוהר חי

ששלת הקבלה

נשאלתי ביום הילולא של רבינו דודי קדוש אמר לו רבינו **צבי מזידיטשוב** זלה"ה, עה"פ 'הוי"ה מנת חלקי וכיסי אתה תומך גורלי' (תהלים טז ה), ופרשתי פסוק זה לכבודו של רבינו דודי זלה"ה, שזה ידוע שכל כחו של רבינו דודי איש אלהים זלה"ה, היה ברזי התורה, והוא היה ראש וראשון שלמד לתלמידיו, שכל ימיהם יעסקו ברזי התורה, כמו שכתב הוא בעצמו בספרו עשה טוב עיי"ש. ואחריו היה מתנהג רבינו דודי רבי **משה מסאמבור** גם כן ברזי תורה, ואחריו בנו הרב הקדוש איש אלקים חכם הרזים רבי **יהודה צבי** זלה"ה **מראזלי**, והוא חיבר כמה ספרים קדושים על דרך סוד ורזי תורה, היינו דעת קדושים, עמוד התורה. ואחריהם היו הני תרי קדושי עליונים, היינו, האחד אבי אדוני מורי ורבי איש אלקים מורינו הרב רבי **יצחק אייזיק יהודה יחיאל** זלה"ה **מקאמרנא**, והשני מורי"ה הקדוש רבי **יצחק אייזיק מזידיטשוב** זלה"ה, שכל ימיהם היו כל עבודתם בעבודת הבורא ברוך הוא, ביחודים ושמות קדושים, ובחינוכי רזי תורה, ועשו ספרים קדושים על דרך נסתר, היינו, אאמו"ר הקדוש זלה"ה עשה כמה ספרים קדושים, הידועים לכל ישראל הקדושים, על הזהר, ועל המסורה חסירות ויתירות, על התורה ועל המצוות וכו', וכן הרב הקדוש רבינו יצחק אייזיק מזידיטשוב, עשה פירוש גדול על דרך נסתר, על המדרש רבה, ושאר ספרים אשר המה עוד בכתובים.

ואחריהם אתפלל ואבקש ואתחנן לפני השם יתברך, שלא אבוש מאבותי הקדושים, שידריך אותי גם כן כל ימי ברזי התורה, כי זהו כל חייתי בדור הגלות המר, כנודע למשכיל בקדושה, שבזכותו גם כן זכינו, למעט מזעיר לדברי סתרי תורה, וכמו שכתבו על רבינו אלקי רבי חיים וויטאל זלה"ה, שרבינו אלקי האר"י זלה"ה, לא בא לעולם הזה אלא לגלות רזי וסתרי תורה לרבי חיים וויטאל זלה"ה, **כן אנוהו רשאים לומר, שרבינו מזידיטשוב לא בא לעולם, אלא להרים כח רזי התורה לכל דורינו ומשפחותינו**, כי שאר צדיקי הדור עושין הסתרה לסתרי תורה, ואנוהו בעזרת השי"ת נגלו כל ימינו מצפוני לבנו, **כפי שקבלנו מאאמו"ר זלה"ה ומרבינו מזידיטשוב**, ומה שאמרו רז"ל כבשם לבלושך, זה דייקא בדורות ראשונים, שהיה בהם גודל אמונה ובטחון, והשגחות אין סוף ברוך הוא היה יותר בגלוי, אבל עתה בגלות המר הזה, 'לולי תורתך' תורת אמת רזי התורה 'שעשויעי', 'אז אבדתי' ח"ו 'בעניי כנודע למשכיל דקדושה, לזה משבח אני את רבינו הקדוש מזידיטשוב, שזכינו מכחו למקצת רזי תורה, ואמרתי, 'חי' מנת חלקי' רצה לומר הקב"ה נתן לי חלק רזי התורה במתנה, כי אני בעצמי בוודאי לא זכיתי לזה לבד, לכך 'וכוסי' עולה ק"ב מנין שמו של רבינו צבי"י מזידיטשוב, 'ואתה' הקב"ה 'תומך גורלי' שנתת נשמתי במשפחה זו שהם רשאים לגלות מצפוני רזי התורה הקדושה. והשם הטוב ברוב רחמי וחסדיו יעזרני שלא אכשל ולא אבוש בעה"ז לצורך עבודת הבורא ב"ה, ולא לעוה"ב נגד משפחתי הצדיקים נבגי"ע, ובזכותם לא ימוש התורה מפניו ומפי זרעי זרע זרעי מעתה ועד עולם אמן.

זוהר חי

היא קליפה קשה, ויש הרבה שנשאר שם, והם בעיניהם גדולי ישראל, ומושכין כמה נפשות לדרכים משונים ורעים.

נתיב מצותיך

דוגמא דלעילא

ראיתי **למורי דודי הקדוש רבינו הקדוש רבינו צבי**, שהיה אומר על כל דבר קטן וגדול, "לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה" בפה מלא, ואמר, שהוא מכוין להמשיך אור החסדים של היודי"ן של שם הוי"ה ב"ה, להמשיך לכל דרגין קדישין, לכל ישראל, והיה מייחד כל דבר קטן וגדול, אפילו מעט מים כששתה, היה שווה ואומר כמה יחודים, עד כשהיה שותה המים, היה דוגמא דלעילא, להמשיך מים עליונים לשכינת עוזינו אמנו, להחיות נפש כל חי, ברוך חי העולמים. וכן בכל דבר אכילה, כל תנועה ולעיסה היה בדוגמא דלעילא, ומעט מעט שאכל, המשיך רב טוב לבית ישראל.

הקדמת עצי עדן

פעולת צדיק לחיים

ופעם אחת בשנת תקע"א לפרט, בחג שבועות, הלך מורי דודי רבינו הקדוש **מוהרצ"ה מזידיטשוב** להתפלל קודם נץ החמה, ותפלת שחרית עמד להתפלל זיינער זעקס, וקם ששה שעות תפלת לחש של שחרית. והיה שם בעל הבית אחד ור' יוסף שמו, ואמר תילם עד שסיים כל תילם, ואחר כך הלך לישן, ובא לבית המדרש ועדיין לא סיים רבינו תפלת לחש, ובעת הסעודה שערך רבינו, לא נתן לו המשרת לר' יוסף הני"ל לאכול כראוי, והיה יושב באיזה זווית, ואמר ר' יוסף למשרת: הרבי מצער אותנו באריכות תפלתו, ואתה במניעת המאכל! ושמע רבינו בזה, ולקח כוס יין ונתן לו, ואמר: יוסף! אתה אומר שאני מצער אותך, התדע שיש כאן איזה מאות בני אדם, ואני צריך לתקן לכל אחד תיקון נפשו, וכל הצטרכות מקטן ועד גדול, האמת שהתן נכשו, וכל שני ילדים בריאים! והיום חלו שניהם! האחד נחלה עד שהיה קרוב למות, ובתפלתי פעלתי שהמשכתי לו חיים, ותהלה לאל חזר לאיתנו, והשני לא השגחתי כל כך, והוא כעת בסכנה גדולה. ונתבהל זה האיש, ותיכף במוצאי יום טוב, רכב על סוס ורץ לביתו, והיה מכוון כמו שאמר לו מורי רבי דודי, בשעה מכוונת.

זוהר חי

כמראה הקשת

זכיתי לראות בראש השנה, אצל **מורי דודי**, שחל יום ראשון בשבת, וביום השני לא היה מורי ורבי יכול לתקוע, ועמד מורי להתפלל מנחה, ותפלת מנחה שלו היה תמיד אש שורף, שלהבת יה כנודע, וכשראיתי זאת, הלכתי ממקומי ועמדתי אצל החלון, קרוב למקום מורי, להתפלל שם. ואחר התפלה היה דרך מורי, לילך מעט אנה ואנה, וגם להחלון. וכשהחזיר פניו מן הכותל, ראיתי על פניו, זיו וזוהר השכינה, בכמה מיני זיו, וזוהר והדר, כמראה הקשת של מעלה, בגוונים נהירין, ונפל עלי פחד ורעדה, ונפלתי לאחורי, והחזיקו בי בני אדם שלא אפול, ולא ידעו הסיבה, וכשראה מורי את הרעדה שלי, החזיר את פניו לכותל, וסמך ראשו על הכותל, שנים או שלשה רגעים, והחזיר את פניו, ולא ראיתי עוד שום דבר. וגם בעת פטירת מורי, הרגשתי וראיתי זיו וזוהר כזה עליו, ומזה זכיתי להשגת תורתו.

נתיב מצותיך

הסתלקותו

וקרוב לימי זקנתו, התחיל לחבר חיבור מסודר על הזוהר, והכניס בתוכו כל הנכתב בצדו של זוהר שלו וקונטרסים שהיה לו, וחיבר חיבור קדוש. ובערב שבת קודש שנת כימ"י צאתיך

זכה למדריגת הבעש"ט

מורי ורבי דודי, אחי אבי, רבי מובהק, הרה"ק רבינו **צבי מזידיטשוב**, שגדלני מנעורי על חיקו, וסמך ידיו עלי, ושמשתי לפניו מיום היותי בן שש שנה, עד היותי בן עשרים ושש, קדושות ומדריגתו מי ימלא, מה שראו עיני ולא זר. כי לא קבלתי אותו לרבי מובהק, עד שהראה לי, שיש לו מדריגות מרן אלקי הקדוש **הריב"ש טוב**, ושבו מי מלל.

כל היום ביחודים

שמעתי מאאמו"ר רבי **יצחק יהודה יחיאל** זלה"ה, שאצל מורי ורבי, רבינו דודי, הרב הקדוש איש אלקים, רבינו **צבי מזידיטשוב**, ראה שהיה דרכו בקודש, כל היום ביחודים קדושים ביראה, ואהבה יתירה עם ישראל ביחד. ובעת התפלה בבוקר ובערב, היה לו התפשטות הגשמיות לגמרי, בשברון לבו, בענות צדקו, ביחודים קדושים לאבינו שבשמים.

זקן ביתו

יחוד הדיקנא

וכשהייתי ילד, חזרתי במקום אחד על יחוד הדיקנא, ואחר שעה בא **מורי דודי** זצ"ל למקום זה, וראה ברוח קדשו ואמר, מי היה כאן שיחיד יחודים, והחזיר לי פניו פנים שוחקות.

זוהר חי

אור השבת

וסיפר לי **מורי ורבי דודי הקדוש**, שבהיותו בעיר בראד, גירשו אותו משם בערב שבת קודש, בבזיון גדול ונורא, עד שבא לביתו לעיר פודקאמין, קרוב ללילה. ולא היה לו בגדי שבת עד אחר התפלה, ואחר כך בבקר קודם התפלה, אמר לפני השם יתברך: רבונו של עולם, הוראה בעלבון הנעלבים, ובלבבי הנשבר, תן לי אור שאוכל להתפלל לפניך, כל כך בזיון היה לי, האירי לי נא את תפילתי, ואמר לי בזה הלשון: האבין זיך אין מיר אן גצינדון מאנע אברים בעת התפלה, שלא טעמתי כזאת מימי, ולא אטעום עד אלף השביעי. וכן היה דרכו בקדושה, שהתפלל והמשיך על עצמו בכל ערב שבת קודש יסורים ודוחק וצער, כדי שיתבטל לגמרי קודם שבת, שיכול לקבל בעת התפלה וסעודת שבת, אורו יתברך בלב טהור וקדוש נקי. וכן היה דרכו בקדושה, מפחד תמיד, שלא יכנסו בלבו חלילה, איזה התנשאות זרות.

זוהר חי

אימת השכינה

ופעם אחת בחג שבועות, נתאספו אליו איזה מאות אנשים, וקודם התפלה באור הבקר, נכנסתי אצלו באיזה חדר שלו, והוא לא ראה אותי, והיה הולך בחדרו אנה ואנה. ובוכה, ומבכה שמים וארץ עמו, לפני השי"ת, ואי אפשר להביא על הכתב. וכל כך היה משפיל עצמו לפני קונו, בבכיה רבה ובקשה, שלא ידחה מאור פניו, באמרו ואפשר כל אלה שלח לי הסי"מ להרים וכו', עד שנפל עלי רעדה גדולה, מאימת השכינה, ופתחתי הדלת ונסתי. וכך היה דרכו בקדושה כל ימיו, מי יוכל לספר רוב קדושתו וחסידותו.

זוהר חי

מפחד תמיד

ואמר לי **מורי ורבי דודי הקדוש**, בימי חורפי, כשהיה אור נשמתי דולקת בתורה, באש להבת שלהבת, בדביקות נפלא. ואמר לי בזה הלשון: אייזק בני חביבי, הידעת בעת היותי בן ארבעים שנה, הייתי מתיירא ובוכה לפני המקום ברוך הוא, שאפשר אני מקליפות טעות נגה, ונתכרמו פניי מאוד, ולא נותרה בי נשמה, כי מנעורי מבן שלש גודלתי על חיקו, והייתי מכיר במדריגות קדושות נפלא, הפלא ופלא מדריגת רמות. ואמר לי דודי, בני חביבי למה נדזעזעת כל כך, עוד היום בכל רגע, אני מתיירא שלא אהיה מקליפות טעות נגה, כי

הודעת הספר - הספר - הטהוד

כל ספרי רבוה"ק מקאמרונא זינע"א במחירי מנצט לרגל חודש הספר החסידי

**היכל הבנים
ואוצר החיים**

היכל הבנים והאוצר החיים הם ספרים ייחודיים ונכודים, המכילים אוצרות של חכמה וחסידות. הם יעזרו לך להבין את עומק התורה ולחיות אותה באורח חיים מלא חיים.

150 ש"ח
במקום 190-

מצות עומר

דושים וכו' על פסוקי המעשר וכו' רבי יצחק ז"ל מכתובתו ז"ל

30 ש"ח
במקום 45-

כתם אופיר

כישור של רבני פראגה וכו' מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

45 ש"ח
במקום 60-

**היכל קאמרונא
בית הכנסת**

היכל קאמרונא בית הכנסת וכו' מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

30 ש"ח
במקום 50-

נוצר הסד

מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

50 ש"ח
במקום 65-

מעשה שלום

לכתוב רבי שלום וכו' מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

50 ש"ח
במקום 70-

נחזיב מצותיך

מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

90 ש"ח
במקום 120-

שבת שלום ומבורך

לכתוב רבי שלום וכו' מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

25 ש"ח
במקום 40-

אור עינים

עורב נבילי וכו' מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

90 ש"ח
במקום 120-

דרוש המלכות והצמצום

לכתוב רבי שלום וכו' מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

45 ש"ח
במקום 60-

עשיריית הארץ

מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

85 ש"ח
במקום 120-

דמישק אליעזר

מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל מכתובתו ז"ל

400 ש"ח
במקום 500-

**סידור קאמרונא -
מנהיג מעריב**

15 ש"ח

אדם ישר

5 ש"ח

**אדרא אנוא ע"פ
דמישק אליעזר**

20 ש"ח
במקום 35-

או בטלפון 0747962080 שלוחה 5
או shoshana8448@012.net.il
משלוחים לכל חלקי הארץ, מעל 250 ₪ משלוח חינם

המכירה התקיימה במשך כל חודש תמוז חודש הספר החסידי
ברחבה שע"י בית המדרש הגדול עטרת שלום קאמרונא
בשכונת ארזי הבירה בירושלים
במים א-ה בין השעות 4 עד 8 אחה"צ

**מוקד
ההזמנות**